

EXPUNERE DE MOTIVE

Cadrul legislativ actual în care se desfășoară procedura de acordare a finanțărilor nerambursabile pentru românii de pretutindeni se dovedește a fi unul birocratizat excesiv, cu reguli și termene care mai degrabă ajung să împiedice accesarea acestor fonduri guvernamentale ori cel puțin să o întârzie suficient de mult timp încât ea să devină inoperantă ori să rămână fără obiect.

Noi, inițiatorii, drept urmare, considerăm că simplificarea, flexibilizarea, eficientizarea și clarificarea, inclusiv terminologică, a cadrului normativ privind sprijinul material ce se acordă pentru împlinirea și realizarea drepturilor de care beneficiază românii de pretutindeni, reprezintă o necesitate națională unanim acceptată și care nu se presupune a fi dependentă de interese politicianiste ori supusă voinței discreționare a unor funcționari de stat.

Actualele reglementări sunt inadecvate la nevoile și situațiile specifice întâmpinate de comunitățile românești care trăiesc în alte state, fiecare cu legislația proprie, fapt care a dus în mod constant la numeroase blocaje și a creat nemulțumiri justificate din partea beneficiarilor, pentru cei mai mulți dintre români aceste impedimente artificiale de ordin administrativ-birocratic fiind complet de neînțeles.

Amendamentul privitor la sprijinul material preia în parte din reglementarea actuală, însă o simplifică și flexibilizează pentru a se putea adapta tuturor nevoilor și situațiilor specifice de care se lovesc comunitățile românești din afara granițelor, indiferent de statul în care se află și de legislația specifică fiecărei țări în parte.

Introducerea noțiunii de "sprijin material" lărgeste aria sprijinului acordat românilor de pretutindeni, cuprinzând, pe lângă finanțările nerambursabile, și bunuri mobile ori imobile, servicii sau alte mijloace, astfel încât acesta să nu fie limitat la sprijinul în bani care, chiar dacă va deține în continuare ponderea cea mai mare, nu trebuie să excludă și alte forme de sprijin care s-ar putea dovedi utile și necesare.

De aceea, este esențial ca suportul material pentru românii de pretutindeni să nu fie condiționat de forma de organizare a acestora, în condițiile în care fiecare stat are legislația sa specifică, ci trebuie urmărit ca scopul pentru care se acordă să fie atins; așadar, cel puțin în legislația primară, beneficiarii trebuie definiți cât mai simplu și mai cuprinzător. De asemenea, o altă urmare a modificărilor legislative propuse presupune renunțarea la conceptul pasiv de finanțare exclusiv ocazională, prin proiecte introducându-se și posibilitatea unui sprijin regulat; spre exemplu, multe dintre comunitățile românești istorice din afara granițelor României au nevoie de un suport material constant și predictibil.

Această propunere legislativă este un pas necesar spre acordarea unei susțineri reale fraților noștri din comunitățile istorice și din diaspora. Se cere înțelegerea rolului fundamental al celor aproximativ 9 - 10 milioane de români risipiți în întreaga lume și pe care statul român are datoria de a-i ține aproape de Țara Mamă, România, de a le facilita legăturile cu țara și, nu în ultimul rând, de a-i proteja de orice proces de asimilare forțată ori asimilare naturală.

Românii din afara României, indiferent că trăiesc în jurul granițelor din timpuri străvechi fiind autohtoni, precum în Basarabia, Bucovina, Timoc, Voivodina, Maramureșul de peste Tisa, Balcani și sudul Dunării ori Transnistria, fie că sunt plecați de generații în America de Nord ori în Europa Occidentală, ori alcătuiesc tinerele și dinamicele comunități românești din Italia, Spania, Marea Britanie, Franța ori Germania, reprezintă parte indiscutabilă, inalienabilă și de-a pururea adevărată din marea națiune românească!

Inițiatori:

Daniel Gheorghe - deputat PNL

Constantin Codreanu - deputat PMP